

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui Vasile Asimionese

(art. 326 alin. (1), art. 327 alin. (2) lit. a), b), art. 327 alin. (2) lit. a), b), art. 327 alin. (1), 328 alin. (1), 362¹ alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-579/2024
1-11045804-01-Ira-07052024)

Recurs depus după 01 septembrie 2023. Recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP vădit neîntemeiat, deoarece nu explică de ce aprecierea probelor dată de instanța de apel este evident eronată și irațională.

30 ianuarie 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Mihai Dolgheru

Curtea de apel: Mihail Nicolaev, Ruslana Burdeniuc, Ala Rotaru, Vera Toma, Eduard Rațoi, Valentin Tripaduș, Ion Talpa, Svetlana Șleahțițchi, Oxana Mironov

Curtea Supremă de Justiție: Sergiu Furdui, Elena Covalenco, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ion Arhiliuc, Petru Ursache, Ghenadie Nicolaev, Andrei Harghel, Elena Cobzac,

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vasile Asimionese,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea, *judcător*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Vasile Asimionese s-a născut în anul 1965 în raionul Herța, Ucraina. El a fost acuzat în baza art. 326 alin. (1), art. 327 alin. (2) lit. a), b) (două episoade), art. 327 alin. (1), 328 alin. (1), 362¹ alin. (1) Cod penal. La data evenimentelor, acesta deținea funcția de primar în satului Balasinești, raionul Briceni.

2. Vasile Asimionese a fost apărat de avocatul Mihail Lupu.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Asimionese Vasile a fost achitat de Judecătoria Briceni pe toate capetele de acuzare, pe motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunii.

4. Cauza a fost judecată de Curtea de Apel Chișinău de trei ori. La 12 mai 2010, instanța de apel a menținut sentința, însă, la 22 februarie 2011, Curtea Supremă de Justiție a casat integrat decizia instanței de apel, cauza fiind trimisă la rejudecare. La 22 decembrie 2011, Curtea de Apel Bălți a admis apelurile procurorului și părții vătămate, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Vasile Asimionese pe art. 326 alin. (1) Cod penal și art. 362¹ alin.(1) Cod penal, deoarece existau circumstanțe care condiționau tragerea la răspundere penală. A fost încetat procesul penal și în ceea ce privește art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional. Vasile Asimionese a fost condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) și art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și, în conformitate cu art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu amendă în mărime de 550 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de trei ani. La 06 iunie 2012, decizia a fost menținută de Curtea Supremă de Justiție, care a declarat inadmisibile recursurile procurorului și al părții vătămate.

5. La 08 noiembrie 2012, Vasile Asimionese a depus la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) o cerere în temeiul art. 6 din Convenție (cererea nr. [74542/12](#)). Reclamantul a susținut că procedurile penale împotriva sa nu au fost echitabile, întrucât Curtea de Apel nu a audiat victimele și martorii înainte de a pronunța decizia de condamnare din 22 decembrie 2011. La 07 ianuarie 2020, CtEDO a pronunțat hotărârea [Asimionese v. Moldova](#), în care a constatat că a avut loc violarea art. 6 §1 din Convenție.

6. La 26 martie 2020, Vasile Asimionese a depus o cerere de revizuire, în care solicita casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2012 și a deciziei din 22 decembrie 2011 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea sentinței. Cererea de revizuire era fundamentată pe hotărârea CtEDO (art. 464¹ Cod de procedură penală).

7. La 14 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire, a desființat deciziile anterioare și a remis cauza pentru rejudecare la curtea de apel. La 20 decembrie 2023, Curtea de Apel Bălți a respins apelurile procurorilor și a părții vătămate, Ala Gafton, și a menținut sentința.

8. Urmărirea penală pe episodul privind învinuirea în baza art. 326 alin. (1), 327 alin. (2) lit. a), b) Cod penal (două episoade) a fost pornită la 08 iunie 2006. Urmărirea penală în baza art. 191 alin. (2) lit. d) și art. 327 alin. (1) Cod penal - la 09 ianuarie 2007. Pe capătul de acuzare în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, urmărirea penală a fost pornită la 12 noiembrie 2007, iar în ceea ce privește art. 362¹ alin. (1) Cod penal - la 15 februarie 2007. La 13 mai 2008, Judecătoria Briceni a conexasat cauzele într-o procedură unică (f.d. 82 vol. IV).

9. Prima instanță a examinat cauza în perioada 22 iulie 2007 – 23 octombrie 2009. Instanța de apel a examinat cauza între 26 noiembrie 2009 și 12 mai 2010, 18 martie și 22 decembrie 2011; 05 august 2020 și 20 decembrie 2023. Curtea Supremă de Justiție a examinat recursul între 15 octombrie 2010 și 22 februarie 2011; 27 aprilie și 06 iunie 2012; iar cererea de revizuire între 25 mai și 14 iulie 2020.

10. La 03 aprilie 2024, cauza a ajuns a patra oară la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

11. Vasile Asimionese este acuzat de primirea de bani pentru a influența decizia unui funcționar public. Astfel, în seara de 11 spre 12 decembrie 2005, împreună cu S.C, el ar fi încercat să-l elibereze de la poliție pe soțul lui S.C., reținut pentru comiterea unei contravenții. După ce nu a reușit să obțină eliberarea de la poliție, acesta a promis că va interveni la un judecător pentru a-l elibera, susținând că are influență asupra acestuia. El a cerut și a primit de la S.C. 1000 de lei, iar ulterior, la insistențele lui, a mai primit încă 450 de lei. Acțiunile lui Vasile Asimionese au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal (*trafic de influență*).

12. Vasile Asimionese a mai fost acuzat că, deținând funcția de primar al s. Balasinești, raionul Briceni, în scopul dobândirii ilegale a casei de deservire și a terenului aferent din s. Balasinești, el a emis mai multe dispoziții și a manipulat procesul decizional. Astfel, la 08 septembrie 2005, el a modificat suprafața terenului aferent casei de deservire, iar la 09 martie 2006 a convocat Consiliul local pentru a pune la vot vânzarea acesteia. Deși consiliul local a aprobat doar vânzarea casei, Vasile Asimionese a inclus ilegal terenul aferent în procesul-verbal și în

decizia finală, inducând în eroare președintele ședinței și secretarul consiliului. Ulterior, el a organizat licitația publică, unde a scos la vânzare atât casa și terenul, contrar deciziei consiliului local. Vasile Asimionese a manipulat procesul licitației pentru a facilita câștigarea acesteia de către soția sa, Lidia Asimionese, care a obținut terenul în urma licitației din 03 mai 2006. Acțiunile lui Vasile Asimionese au fost încadrate în baza art. 327 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, (*abuz de serviciu*).

13. Vasile Asimionese a mai fost acuzat de abuz în funcție și prejudicierea intereselor publice. În iunie-iulie 2006, el ar fi organizat vânzarea unor plăci din beton armat provenite din demolarea unei anexe școlare, încălcând procedurile legale de comercializare a activelor publice. Astfel, Asimionese a convins consilierii locali să vândă plăcile la prețuri mult mai mici decât valoarea lor reală. El a vândut mai multe plăci la prețuri de evidență contabilă, care erau mult mai mici decât prețurile pieței, și a obținut profit personal prin revânzarea acestora la prețuri mai mari unor persoane, inclusiv soției și altor persoane apropiate. De asemenea, Asimionese a întocmit acte fictive pentru vânzarea unor plăci, manipulând procesul licitației și cauzând o pierdere semnificativă a fondurilor publice. Acțiunile sale au dus la o diferență de aproximativ 30.095 de lei între valoarea reală a plăcilor și suma obținută din vânzarea acestora. Acțiunile lui Vasile Asimionese au fost încadrate în baza art. 327 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, (*abuz de serviciu*) și art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal (*delapidarea averii*).

14. Vasile Asimionese mai este acuzat că, deținând în funcția de primar, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, la 14 septembrie 2007, ora 16:20, în biroul său de serviciu, în timpul audienței cetățenilor I. Ceban, M. Banariuc, L. Tcaciuc și A. Gafton, lucrători ai căminului cultural, utilizând limbaj ce a înjosit onoarea și demnitatea lui A. Gafton, aplicând violența asupra acesteia, prin ridicarea ei cu forța de pe scaun, urmată de sucirea mâinii drepte la spate, deschizând ușa biroului cu corpul a scos-o cu forța pe aceasta din birou, cauzându-i conform unui raport de expertiză medico-legală din 07 decembrie 2007 leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății. Acțiunile lui Vasile Asimionese au fost încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (*depășirea atribuțiilor de serviciu*).

15. Vasile Asimionese mai este acuzat că, la 01 noiembrie 2006, în scop de profit, a organizat intenționat intrarea ilegală pe teritoriul Germaniei a lui Aliona Stețenco. În acest scop, inculpatul ar fi confecționat viza falsă Schengen a Greciei nr. GR 6259685 tip C, valabilă de la 25 octombrie 2006 până la 24 ianuarie 2007. Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 362¹ alin.(1) Cod penal (*organizarea migrației ilegale*).

16. La 23 octombrie 2009, judecătoria raionului Briceni la achitat pe Vasile Asimionese de învinuirea în baza art. 326 alin.(1), 327 alin.(2) lit.a), b), art.328 alin.(1), art.191 alin.(2) lit.d) și art.362¹ alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a

constatat fapta infracțiunilor. Acțiunile civile înaintate de două persoane fizice au fost lăsate fără examinare.

17. La 06 noiembrie 2009, procurorul Victor Buruian a formulat apel împotriva sentinței, solicitând casarea și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Vasile Asimionese pe toate capetele de acuzare. De asemenea, procurorul a cerut și încasarea prejudiciului material de 1.100 euro și 27.000 de lei în beneficiul celor două părți vătămate. Un apel suplimentar a fost depus și de către procurorul Natalia Bobu la 20 ianuarie 2010, care a menținut aceleași cerințe. Partea vătămată A. Gafton a depus un apel similar, în care a cerut casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

18. La 12 mai 2010, Curtea de Apel Bălți a respins apelurile depuse, menținând sentința. La 21 iulie 2010, procurorul-șef interimar al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Natalia Bobu, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 12 mai 2010 și remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel. La 22 februarie 2011, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a admis recursul procurorului, a casat decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

19. La 22 decembrie 2011, Curtea de Apel Bălți a admis apelurile depuse. Instanța a casat sentința anterioară și a pronunțat o nouă hotărâre, conform căreia procesul penal în privința lui Vasile Asimionese a fost încetat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și art. 362¹ alin.(1) Cod penal, deoarece există circumstanțe care condiționează tragerea inculpatului la răspundere penală. De asemenea, a fost încetat procesul și pentru infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu (art. 328 alin. (1) Cod penal), deoarece fapta constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional, care a fost considerată prescrisă. Vasile Asimionese a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) și art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 550 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice timp de trei ani. În latura civilă, a fost menținută sentința.

20. La 23 februarie 2012, procurorul Valentina Costăș a declarat recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare. Și avocatul Mihail Lupu, în interesele inculpatului, a declarat recurs, solicitând achitarea lui Vasile Asimionese pe toate capetele de acuzare.

21. La 6 iunie 2012, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a declarat inadmisibile recursurile.

22. La 08 noiembrie 2012, Vasile Asimionese a depus la CtEDO o cerere în temeiul art. 6 din Convenție (cererea (nr. [74542/12](#))). Reclamantul a susținut că

procedurile penale împotriva sa nu au fost echitabile, întrucât curtea de apel nu a audiat victimele și martorii înainte de a pronunța sentința de condamnare.

23. La 07 ianuarie 2020, [CtEDO](#) a pronunțat o hotărâre în care a constatat că a avut loc o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție. Curtea a subliniat că procedurile desfășurate de Curtea de Apel Bălți păreau să fie în contradicție cu prevederile art. 419 Cod de procedură penală. De asemenea, Curtea de Apel nu a explicat de ce a ajuns la o concluzie diferită față de prima instanță, limitându-se doar la a afirma că aceasta ar fi interpretat eronat declarațiile martorilor, fără a oferi o justificare clară. Curtea a considerat că examinarea corectă a vinovăției sau nevinovăției unui acuzat presupune evaluarea directă a probelor, inclusiv audierea martorilor, victimei și a inculpatului, pentru a evalua credibilitatea acestora. Examinarea credibilitatii martorilor este o sarcină complexă care nu poate fi realizată doar prin citirea declarațiilor scrise date anterior, mai ales când doar anumite părți ale acestora sunt luate în considerare. Curtea a remarcat că, în acest caz, nu exista nicio situație care să justifice imposibilitatea de a audia martorii în persoană, cum ar fi decesul acestora sau protejarea dreptului de a nu se autoincrimina.

24. La 26 martie 2020, Vasile Asimionese a depus o cerere de revizuire în baza art. 464¹ alin.(1) Cod de procedură penală, solicită desființarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2012 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2011, și menținerea sentinței.

25. La [14 iulie 2020](#), Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire, a decis desființarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2012 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2011, și a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Bălți.

26. La 20 decembrie 2023, [Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelurile și a menținut sentința din 23 octombrie 2009. Instanța de apel a confirmat corectitudinea achitării inculpatului Vasile Asimionese de către instanța de fond, considerând că probele prezentate de acuzare nu dovedesc vinovăția acestuia.

27. În ceea ce privește acuzația de trafic de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal) privind intervenția ilegală pentru eliberarea lui V.C., instanța a subliniat că, la 12 decembrie 2005, acesta fusese sancționat contravențional, iar acuzațiile referitoare la solicitarea unei recompense pentru eliberarea acestuia au apărut abia în martie 2006, fiind prea târziu pentru a fi considerate credibile. Colaboratorii de poliție Igor Iustin, Vadim Grosu și Leonid Vangheli, audiați în calitate de martori și au confirmat că Vasile Asimionese, în calitate sa de primar, a intervenit în cazul reținerii lui V.C.. La 11 decembrie 2005, acesta a raportat o tulburare a ordinii publice, prin faptul că V.C., aflat în stare de ebrietate, conducea un tractor pe treptele casei de cultură. Ulterior V.C. a fost transportat la spital pentru a i se stabili starea de ebrietate și apoi dus la comisariatul de poliție, unde a fost reținut. Vasile

Asimionese a venit personal pentru a întreba despre starea lui V.C. și pentru a solicita eliberarea acestuia din izolator, însă cererea i-a fost refuzată. Instanța a subliniat că martorii audiați în instanța de fond au negat categoric că Vasile Asimionese ar fi propus vreo recompensă pentru eliberarea lui V.C. din arest. Instanța de apel a constatat că declarațiile martorilor acuzații I.C. (cumnata lui V.C.), Mihail și Galina C. (părinții lui V.C.) nu pot fi reținute, întrucât martorii au redat evenimentele doar pe baza relatărilor unor alte persoane. Mai mult, instanța de judecată a notat că în proces acești martori au afirmat că au avut intenția de a se răzbuna pe Vasile Asimionese, ceea ce afectează credibilitatea lor. Instanța a considerat că aceste declarații nu sunt suficient de convingătoare pentru a fundamenta o condamnare.

28. Pe capătul de acuzare în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal (abuzul de serviciu), privind vânzarea casei de deservire și a terenului aferent, instanța de apel a confirmat poziția primei instanțe, stabilind că, potrivit legislației, Vasile Asimionese, în calitate de primar, nu avea drept de vot asupra acestei decizii. Consiliul local a adoptat decizia de vânzare încă din 2004, înainte preluării funcției de primar de Asimionese. În 2006, procedura de vânzare și licitația publică au fost aprobate legal de consiliu, iar tranzacția a fost validă, fără obiecțiuni din partea consilierilor. Procesul-verbal al ședinței Consiliului local din 15 martie 2006 confirmă că s-a discutat și votat vânzarea casei de deservire și a terenului aferent, iar decizia de a organiza licitația publică a fost adoptată corect. De asemenea, procesul-verbal din 03 mai 2006 atestă că licitația a avut loc fără obiecții, iar tranzacția a fost validată prin semnătura consilierilor prezenți. Instanța a respins argumentele procurorului, care se bazează pe declarațiile a șase martori, care erau consilieri locali. Aceștia au declarat că au asistat la ședința consiliului local în cadrul căreia s-a discutat și votat scoaterea la licitație publică a casei de deservire, iar în privința terenului nu s-a votat. Totuși acești martori au semnat decizia și nu au avut obiecții.

29. În legătură cu acuzațiile în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal (abuzul de serviciu) privind vânzarea plăcilor de beton, instanța de apel a respins argumentele procurorului, considerând că vinovăția inculpatului nu a fost dovedită. Potrivit deciziei nr. 7/3 din 23 iunie 2006, consiliul local a aprobat vânzarea plăcilor de beton rezultate din demolarea unei anexe a școlii din sat. Această decizie a fost confirmată și prin declarațiile unui martor, iar Vasile Asimionese, în calitate de primar, a instituit o comisie pentru stabilirea prețului de vânzare respectând reglementările Hotărârii Guvernului nr. 665/1996 privind comercializarea activelor neutilizate. Începând cu 04 iulie 2006, Asimionese a pus în aplicare decizia Consiliului, iar doi martori au confirmat că au achiziționat plăcile de beton la prețul stabilit, informându-se de pe panoul de informații a primăriei. Astfel, instanța a concluzionat că procedura a fost legală și nu există

dovezi de comportament ilegal din partea inculpatului. Martora N.B. a confirmat că discuțiile despre vânzarea plăcilor de beton au avut loc în cadrul unei ședințe a consiliului local și că a semnat decizia referitoare la aceasta, alături de președintele consiliului.

30. În ceea ce privește acuzația de infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. d) din Codul penal (delapidarea averii străine), instanța de apel nu a acceptat argumentul procurorului că vinovăția inculpatului ar fi fost dovedită prin declarațiile a trei martori, care au afirmat că au fost recompensați cu salarii de funcție și ulterior au restituit banii primarului. Aceste declarații nu au fost suficiente pentru a susține acuzațiile de abuz de serviciu. Totodată instanța de apel a menționat că acuzarea nu a indicat în învinuire sumele concrete pe care consideră că Vasile Asimionese le-a delapidat de la fiecare din cei trei martori. Instanța a mai menționat că, deși acuzarea indică că sumele de bani le aparțineau martorilor, nimeni din ei nu solicită repararea prejudiciului.

31. În ceea ce privește acuzația în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (depășirea atribuțiilor de serviciu) prin aplicarea violenței față de A. Gafton, instanța de apel a considerat că argumentele procurorului nu sunt suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului. Deși partea vătămată A. Gafton și patru martori au confirmat că, la 14 septembrie 2007, a avut loc o discuție tensionată în biroul primarului referitor la neachitarea salariului, și că A. Gafton a fost scoasă forțat din birou, nu s-a dovedit că acest comportament a fost legat direct de atribuțiile funcționale ale inculpatului, sau că a existat vătămare fizică sau psihică. Raportul de expertiză medico-legală a concluzionat că nu au fost identificate leziuni corporale care să pună în pericol sănătatea părții vătămate, iar afecțiunile menționate de A. Gafton nu aveau legătură cu incidentul.

32. În ceea ce privește acuzația de organizare a migrației ilegale în baza art. 362¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond, care a concluzionat că nu există suficiente probe care să demonstreze implicarea lui Vasile Asimionese în fabricarea documentelor false pentru a facilita intrarea ilegală în Germania a lui A.S. Expertiza criminalistică a arătat că pașaportul implicat a fost confecționat legal, iar declarațiile a doi martori care susțineau că au plătit 1.100 de euro pentru viza Schengen nu erau susținute pentru a constata vinovăția. Instanța de apel a subliniat că procurorul nu a prezentat probe noi care să susțină această acuzație. Instanța a respins declarațiile a doi martori, întrucât declarațiile acestora nu au fost susținute de alte probe.

33. La 03 aprilie 2024, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, a înaintat recurs împotriva deciziei instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță. Potrivit recursului, vinovăția inculpatului este confirmată prin declarațiile

martorilor și probele scrise, care au fost cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel. Martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată au menținut aceleași declarații pe parcursul procesului, susținând implicarea inculpatului în fapte ilegale. Pe 14 octombrie 2021, martorul O.T. a detaliat faptul că premiul acordat i-a fost returnat. Martorii A.C. și F.C. au confirmat plata unei sumei de 1.100 de euro către inculpat pentru viza falsificată. Pe 09 februarie 2022, martorii A.G, A.P. și alții au susținut că licitația pentru vânzarea casei de deservire a fost efectuată fără anunțuri corespunzătoare, iar terenul aferent nu a fost menționat. Martorii V.S. și A.N. au confirmat ilegalitățile legate de comercializarea plăcilor de beton, precizând că la consiliul local nu s-a discutat despre procedura de licitație pentru aceste active. Partea vătămată A. Gafton a descris incidentul în care a fost agresată de inculpat atunci când a solicitat explicații legate de neplata salariului. Procurorul a mai invocat probele scrise care confirmă vinovăția inculpatului, cum ar fi procesele-verbale de ridicare a convorbirilor telefonice și confruntările între martori și inculpat. Dispozițiile de plată și raportul de expertiză privind viza Schengen falsificată confirmă aspecte esențiale ale acuzației, precum și implicarea inculpatului în acte ilegale. Probele prezentate sunt consistente și coroborate între ele, iar declarațiile martorilor se completează reciproc, susținând vinovăția inculpatului fără a exista motive întemeiate pentru a pune la îndoială veridicitatea acestora.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Cererea de recurs a fost depusă după 01 septembrie 2023. Partea relevantă a art. 427 alin. (1), (3) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

...

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimiterea la rejudecare. În cazul respingerii nejustificate a administrării probei în instanța de apel într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare sau în cazul în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6), prevederile art.413 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.”

35. Articolul 434 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„Articolul 434. Limitele judecării recursului

Judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Recursul examinat a fost declarat în două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

37. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), para. 85).

38. Procurorul solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Cauza a fost deja trimisă anterior de două ori la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. Conform art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. Art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală a fost dat într-o nouă redacție prin Legea nr. 246/2023, iar modificările au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. Legea 246/2023 nu face distincție între rejudecările dispuse până la 01 septembrie 2023 și cele dispuse după această dată. Scopul limitării numărului trimiterilor la rejudecare este de a reduce durata examinării cauzelor. Având în vedere scopul acestei norme, ar fi contrar spiritului acestei modificări dacă trimiterile la rejudecare dispuse până la 01 septembrie 2023 nu ar fi fost luate în calcul. Prin urmare, după ce a trimis o dată cauza la rejudecare, indiferent de data dispunerii rejudecării, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare. Aceasta nu afectează cu nimic dreptul la apărare sau drepturile victimei infracțiunii, având în vedere că, conform art. 427 alin. (3) și art. 433 alin. (4) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție poate organiza ședințe publice și reanaliza probele conform procedurii instanței de apel. De asemenea, noua lege nu interzice Curții Supreme de Justiție să înrăutățească situația acuzatului în urma admiterii recursului acuzării împotriva deciziei instanței de apel. Prin urmare, chiar dacă recursul ar fi fost întemeiat, solicitarea procurorului de a trimite cauza la rejudecare nu poate fi admisă. Carențele eventuale urmează a fi corectate de către Curtea Supremă de Justiție (încheierea CSJ nr. [1ra-1750/2023](#), para. 36).

39. Recursul a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate prima facie de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea CSJ nr. [1ra-426/2024](#), § 21).

40. În încheierile [1ra-1085/2024](#) și nr. [1ra-307/24](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Încheierea nr. [1ra-1085/2024](#) menționează următoarele:

„40. Din nota informativă menționată în paragraful 38 rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezultă din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexcuzabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

41. Sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor;

b) aprecierea să fie „vădit nerezonabilă”;

c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

42. Din paragraful precedent rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

43. Completul nu exclude că o hotărâre judecătorească poate fi atât „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinată separat.”

41. Recursul conține doar expunerea poziției pe marginea acuzației aduse lui Vasile Asimionese de comitere a infracțiunilor incriminate și dezacordul cu neacceptarea acestei poziții de către instanța de apel. Procurorul nu a menționat punctual de ce aprecierea dată probelor de instanța de apel este vădit nerezonabilă. Completul reiterează că, conform art. 434 Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție nu poate admite un recurs din alte considerente decât cele invocate în recurs.

42. Deși procurorul a invocat declarațiile martorilor și diverse probe scrise, instanța a de apel a apreciat că acestea nu au fost suficiente pentru condamnare și că au existat îndoieli privind veridicitatea unor mărturii. Instanța de apel a oferit o motivare detaliată pentru fiecare capăt de acuzare și pentru fiecare mijloc de probă esențial invocat de procuror în recurs (a se vedea para. 27-32). Recurentul nu a dovedit că „eroare” admisă de instanța de apel este „evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional”. Dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală.

43. Completul mai notează că această cauză este examinată în recurs de către Curtea Supremă de Justiție a treia oară. Inculpatul a fost achitat în prima instanță, iar motivarea din decizia contestată cu recurs este similară cu motivarea sentinței. Chiar și după două rejudecări, procurorul nu a reușit să înlăture dubiile în ceea ce privește vinovăția inculpatului, care nu pot fi tratate decât în favoarea inculpatului.

44. Prin urmare, recursul procurorului nu se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

36. Din motivele expuse *supra*, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea